

LA. gnate mi, salve. *PH.* bene factum te advenisse,
Pamphile;

atque adeo, id quod maxumumst, salvom atque validum.

PA. creditur.

LA. advenis modo? *PA.* admodum. *LA.* cedo, quid
reliquit Phania

consobrinu' noster? *PA.* sane hercle homō voluptati
obsequens

460 fūit dum vixit; et qui sic sunt haud multum heredem 10
iuvant,

sibi vero hanc laudem relinquont "vixit, dum vixit, bene."

LA. tum tu igitur nil attulisti plus una hac sententia?

PA. quidquid est id quod reliquit, profuit. *LA.* immo
obfuit;

nam illum vivom et salvom vellem. *PH.* inpune optare
istuc licet:

465 ill' revivescet iam numquam; et tamen utrum malis scio. 15

LA. herī Philumenam ad se accersi hic iussit. dic ius-
sisse te.

PH. noli fodere. iussi. *LA.* sed eam iam remittet. *PH.*
scilicet.

PA. omnem rem scio ut sit gesta: adveniens audivi modo.

LA. at istos invidos di perdant qui haec lubenter nuntiant.

470 *PA.* ego me sciō cavisse ne ulla merito contumelia 20

fieri a vobis posset; idque si nunc memorare hic velim
quam fideli animo et benigno in illam et clementi fui,
vere possum, ni te ex ipsa haec mage velim resciscere;
namque eō pacto maxume apud te meo erit ingenio fides,